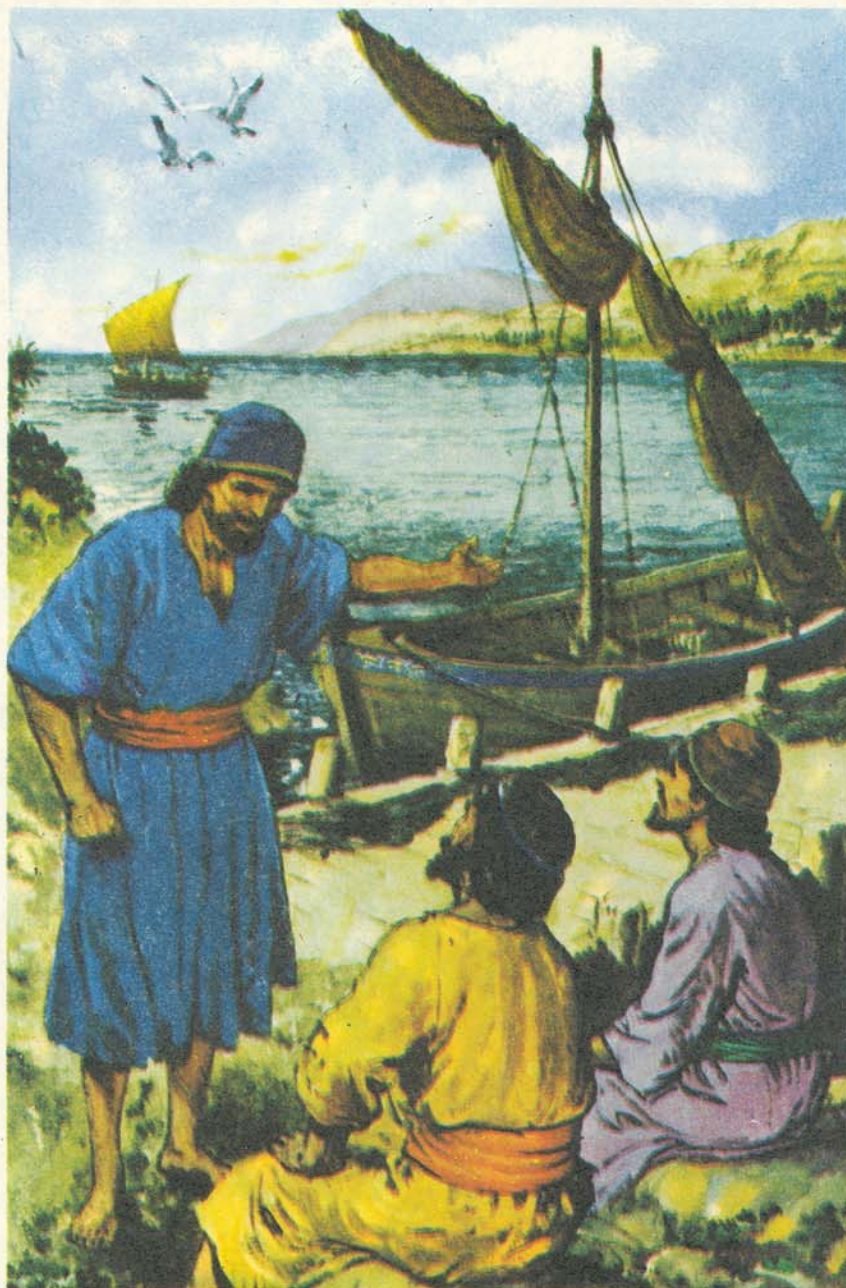

زیندوی کوری بیدارو ته بسال ماوه یه ک چاوه روان بون و ده پارانه وه تا خوا
هو ی رزگاریان بو به دی بهینی.

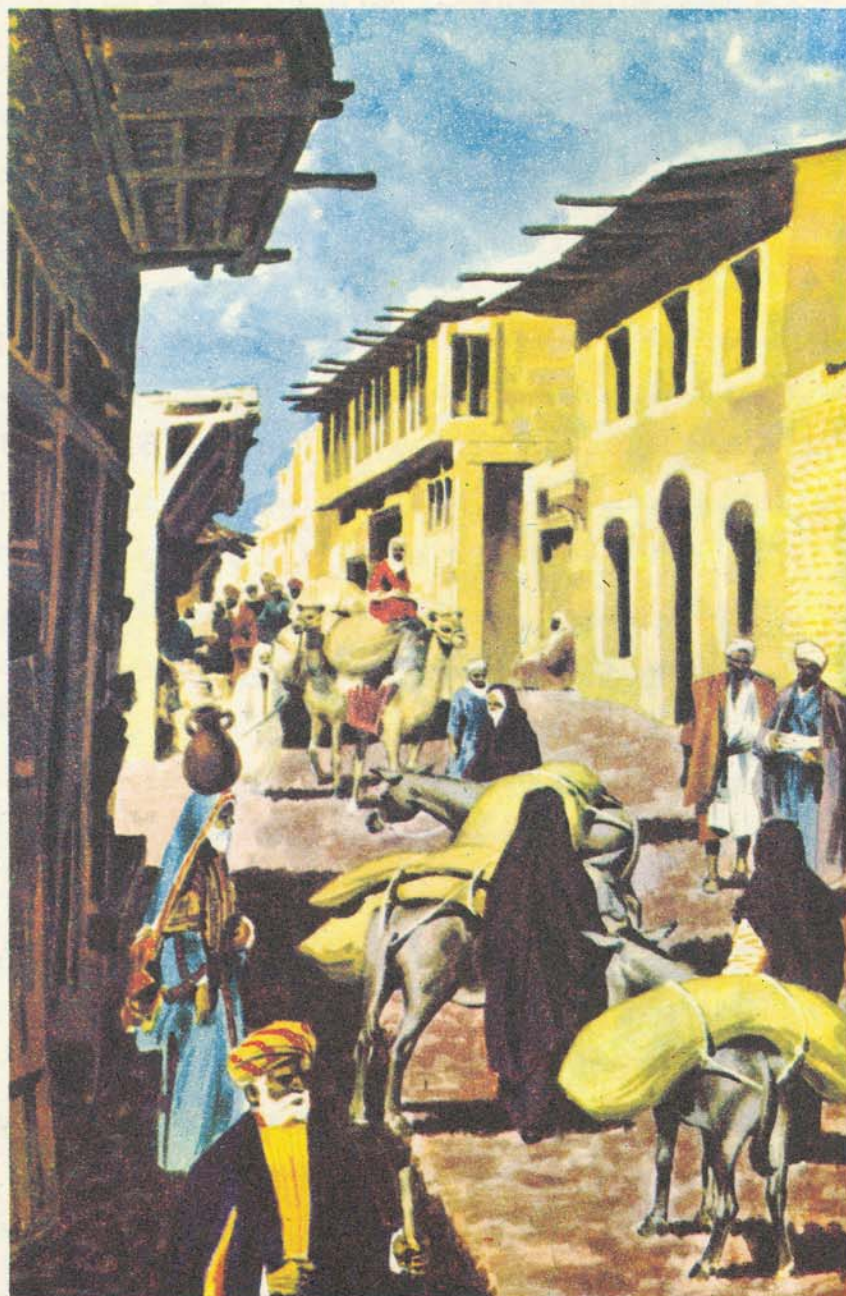
روژی زریوار توفی کردو گه میه ک ریگای لی بزربوو به دم باو
شه پولی ده ریاوه هاته ته وره خه، جاکاتی ریواره کان له وی پیاده بون، ته و دوانه ش
سوار بون.

زه ریا له کف چرین کهوت و گه میه که زور به له زگه یشته ته و جزیره ی که بو ی
ده چون و زیندوی کوری بیدارو ته بسال له وی پیاده بون و چونه پاته خت. دوستانی
ته بسال هه مو هاته پیشواز، ته بسال، چریکه ی زیندوی کوری بیداری بو گیرانه وه.
خه لک زوریان به خیر هاتن کردت و ریزیان لیگرتن، ته بسال به زیندوی کوری
بیداری راگه یاند: ته مانه له خه لکی تر ژیرترو شیواترن، جا ته گهر نه توانی ته وانه
چاک فیربه که ی و چاکیان بارینی، خه لکه ئاسایه که ت بو بارنایی.

سه روک و مه زنی ته و جزیره «سه لمان» دوستی دیرینه ی ته بسال گو شه گیری
لاحه رام بوو لای وابو ته بی بو خزمه ت کردن به خه لک له گه ل جه ماوه ربی.

زیندوی کوری بیدار خه ریکی فی کر دنیان بوو په رده ی له سه رگه نجینه ی
نهینی و گه نجیه ی حیکمه ت لادا به لام کاتی که می پینی لیهه لیناو چووه باتنی
مه به سته که، بویان هه زم نه ده کراو ده سه له مینه وه، زیندوی کوری بیدار شه وو روژ
په ندی دانه دان و حقیقه تی بو به یان ده کردن، نه ده چوه گو یچکه یان و خویان
له وه ته دزیه وه. باوه کو خیر خوازو حق ویستون، به لام خه قیان له ریگای خویه وه
نه ده ویست و مونگیری مه ردانی حه ق بون. سه ره نجام زیندوی کوری بیدار له بار
هینانیان بی هیوا بوو ته وسا که وته لی کو لینه وه له بابته چینه جیاوازه کانی به ره ی
مروث و ده سته و پولی زیادی له نیو ته و چینانه دادی که به باوی خویان شادن.

زوژی له وانه له باتی خوا به دوی هوای نه فس که وتبون و ثاره زویان به خوا
دانه ناو.

ئوگري کوکردنه وهی مال و سامان بون و له خوادور بون مه گهر ئه وکاتهی که ده چونه قهبران^۱.

هه رچی قسه ی بو کردن نه چوه گو یان و بیچگه له ده مه قره سودیکیان وه رنه گرت، ری یان به حیکمهت نه برد له سهر باوی باو باپیرانیان سور بون و ژهنگ ئاوینه ی دلیانی گرتبو^۲.

دیتی که په رده ی رهش دراوه به سهر دل و درونیاندا و ژیانی ئه و دنیایان داوه به ژیانی ئه م دنیا^۳ کرین و فروتن ئه وانی له یادی حه ق دور خستوته وه و له روژی به ری که چاوی تاوانباران به موله ق ده وهستی ناترسن، جا تی گه یی که له ریگای دله وه قسه کردن له گه ل ئه وان بی که لکه و له وه زیاتر نابی ئه رک بخریته سهریان، هه روا زانی که مروفی ئاسایی که لکی دین له ژیانی دنیا دا ئه بی نی، تاژیانیان باش بی و نیازیان نه بی که ده س به رن بو مافی یه کترین.

هه روا تی گه پی له نیو خه لکدا ژماره یی که م ئه گه نه به خته وه ری روژی به ری و ئه مانه ش که سانیکن دنیایان کردو ته جیگای کشت و کالی ئاخیره ت و بر وای به راستیان هه یه چ ده ردو رهنجی له وه بانتره که مروف ته نیا بو مال و دراو تیکووشی و له بیری خوشی و پله ی ناپایه داری دنیا دا بی و یه س.

کاتی که له باری ژین و ژیانی خه لک ورد بو وه وه، بو ی ده رکه وت که حیکمه ت و رینوینی و سهرکه وت، له و ریگایه دایه که پیغه مبه ران پییدا رویشتون و بو خه لکیان به یان کردوه. جا له م سوینگه وه چوه لای سه لمان و یارانی و له وه ی به وانی و تبو داوای لیبوردنی لیکردن و پی و تن: منیش له سهر بیرو رای ئیوه م و پیم خوشه هه روا له سهر ئه قیده ی خو تان سوربن، سنوری شه ریعه ت له به رچاو بگرن و زور

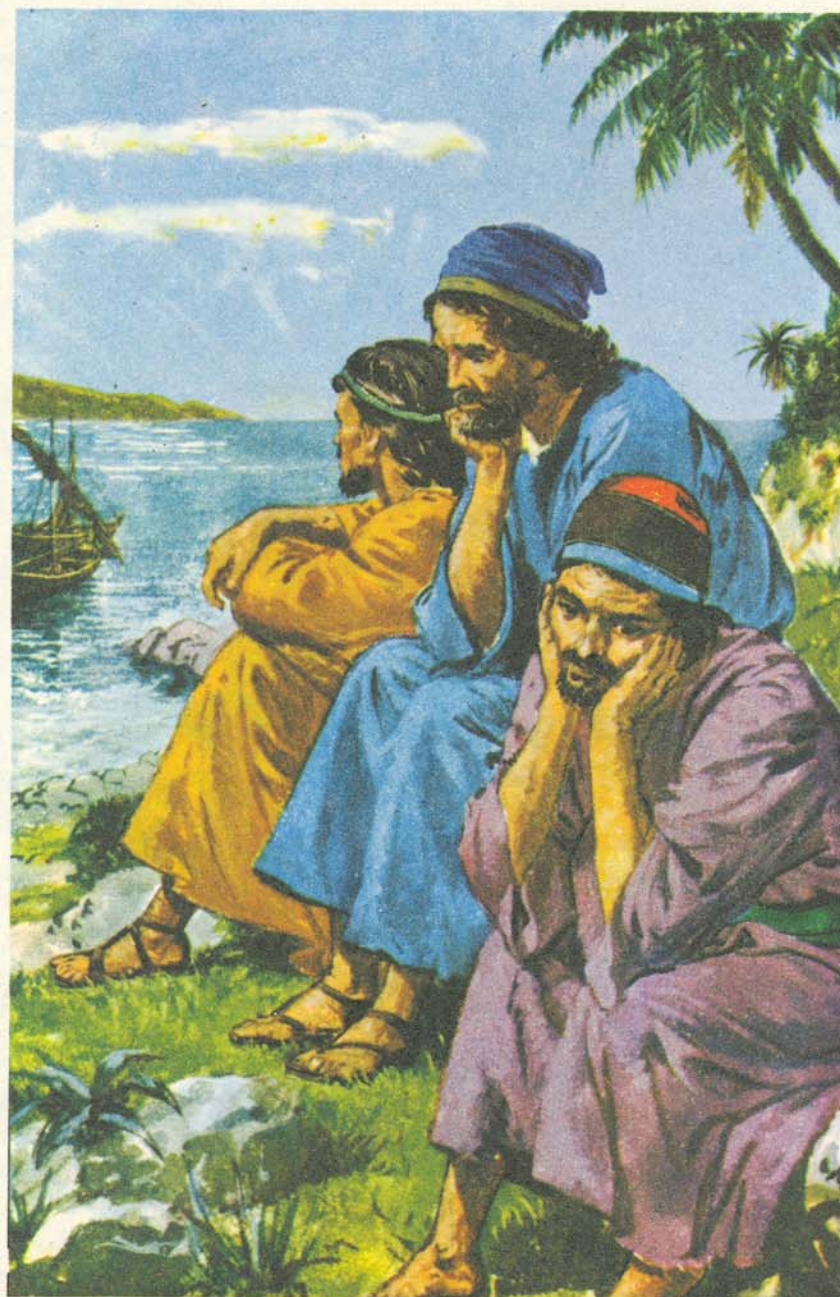
۱ - آرائت من اتخذ آلهة هوبه س ۳-۴۳:۲۵ س نکاتراو ۲

۲ - س ۷:۲

۳ - س ۱۸۷:۳

۴ - س ۳۷/۲۴

۵ - س ۱۹:۱۷

مه‌چنه‌بنج و بناوانی مه‌به‌ستی که کارا نه‌بی و به‌کار نه‌بی، به‌دوای هه‌واو هه‌وسدا
 مه‌روڤ و له‌پیشینانی چاک و خواناسان په‌یره‌وی بکه‌ن و له‌گه‌ل چاکان بن، له‌کاری
 دیندا ته‌مه‌لی مه‌که‌ن و هوشتان به‌خوتانه‌وه بی و له‌پیری نه‌ولابن.
 به‌لی زیندوی کوری بیدار و نه‌بسالی دوستی زانیان که رزگار بونی خه‌لک ته‌نیا
 به‌م‌شیوه‌ی شیوا نه‌بی نابی خه‌لک له‌ریی رونی دل و دورن نه‌بی به‌نه‌رمی و به‌لگه‌ی
 خو‌مالی رینوینې بکرین تاده‌گه‌نه قوناخی یه‌قین و خواناسی و خوا دوزی و ده‌چنه
 نیو جه‌رگه‌ی أصحاب‌الیمین و به‌علم‌الیقین ده‌گه‌ن.
 سه‌ره‌نجام نه‌بسالی و زیندوی کوری بیدار له‌گه‌ل خه‌لکی ته‌م‌جزیره‌ی مالا‌وایان
 خواست و به‌ره و جزیره‌ی پیشو‌گه‌رانه‌وه. شه‌پول.
 خوینهرانی به‌ریز چون ته‌م‌چریکه‌ی فله‌سه‌فی یه‌ته‌گه‌ر واژه‌یه‌کتان دی ته‌تان‌زانی
 بر‌واننه‌ی فله‌ه‌نگیله‌که‌ی (شه‌پول).

فه رهه نگیله

RAWET

WAJE

راوه ت

واژه

نامرازی گه یاندنی ثایه نده: (نه خوّم، نه نوم).

نه

پتویستی سه رشان، کاری لازم، وه زیفه، نه سپارده.

نه رک:

من، نه گه ر دیتیانم نه زم، نه گه ر نه یان دیم دزم (مه سه له).

نه ز:

سوکر، مل، گه ردن

نه ستو:

مروّف، ئینسان

نه نزان:

تاقی کردنه وه، زمنای

نه زمون:

دلّبون، دلّداری، بیداری، ناشقی

نه وینداری:

ستیر، ستاره

نه ستیره:

ژیری، هوّشی، هوّش

نه قلّی:

بیر، هزر، فیکر

نه ندیشه:

نه رواته خواری، له ریشه ی ده لینه، ده لین: دادان، خزینه خواری،

نه ده لیته

خوارى: کوزه که ټاو نه ده لټنې، يانې ننه ننه ټاوى لږ ده چې.

ټاسک: مامز، که ټال، خه ټال، مامبز

ټاسکول: بېچو ټاسک، کار مامز.

ټاوابون: بزربون، له به رچاو لاجون، غروب

ټاوه ژو: پشت و رو، نه م ديوه و ديو، تياچون

ټاسايي: مه عمولى.

ټاژال: پاتال، ولسات، گاوگول، مه رو مالآت، پر و پوش، جيلکه و چال،

ټاژه ل

ټامپته: ټيکه ل، ټيکللو، ليکدراو

ټاخه وتن: قسه کردن، وتوويژ، په يوین

ټه بو هوزه يل ٢٣٥ مانگي له دايک بوه و له ٨٥٠ زايڼي مردوه، بيره وه ر، و

عه لاف: موته که ليم ي موعته زيلي بوه، نه فى سيفات له خوا، اِنَّ اللهَ يَعْلَمُ و

اِنَّ عِلْمَهُ ذَاتَهُ و له فه لا سيفه شويني وه رگرتوه.

ټه شعه ري: ټه بو حه سه ن عه لي کورى ئيسماعيل ټه شعه ري، دژى موعته

زيله و سه ر ده سته ي ټه شعه ريانه: که برواي وايه ئوصولى دين:

ته وحيد، مه عاد، نبوه ته، و برواي به قه لب و دلّه وله ٢٦٠ له

دايک بوه و له ٣٣٠ وه فاتى کردوه و کتبي زوري له پاش به

جيماوه: لومعه، موجه ز، ئيزاح بورهان، ته بيني ئوصولى دين،

ټيپانه، شه رح و ته فصيل له ره دى ټه هلى ئيفکدا.

ب:

بناغه: بنچينه ي خانو، خيم، هيم

بفه: ترس، مه ترسي، خه ته ر

به ل: جوانی قه د باریک، بلیندتر له ده ور و به ری خوئی، مل به رز،
 دریژ.
 به ر: میوه،
 برکه: پنجی بیستان (برکه کاله ک).
 به لاتنه: که لاک، منداری ناژه ل.
 باله: ده نگی کاربله، ناسک، ده نگی به رخی ساوا
 بیدار: نه خه وتو
 بیدای: له دوانه هاتو، بی برانه وه
 بیره وه ران: خاوه ن بیران، زانایانی خاوه ن بیر
 به له ز: خیرا
 به رته سک: که م عه رز، نا به رین، مه حدود
 بزوز: بی ثوقره، هه ر له گه راندا، بی ثارا و قارا، صیفه موباله غه یه.
 بی فه ر: به د فه ر، خراب
 بز: گوم بون، له به ر چاولاچون
 بی هیوا: هیوا براو، بی هومید
 به دیهاتن: په یدا بون
 به دیهینه ر: خوا، موجد - ساز ده ر
 به دیهاتو: په یدابو
 بی برانه وه: بی دوابران، بی نیهایه ت
 به ژ: ویشک، ویشکی، ویشکانی.
 باو: داب و ده ستور، مه رسوم، شیوه، رمین و
 ره ونه قه (تیروکه وان له باو که وتوه)
 باری ژیان: وه زعی ژین

بارهینان: په روه رده کردن، عاملانندن
 بوز: گونجان، مه یسه ر بون، خونجان، بوزخواردن، گونجانندن
 به سه رهاټ: سه ر بوهوری
 به خشه ر: ده هه نده، دلاوا، دل لاوین

پ

په یوین: قسه کردن، ناخه وتن
 پیل: شه پؤل، مه وج.
 پیشواز: به ره و پیرچون، به پیره وه هاتن
 پی لپه لیتان: به رز کردنه وه، چونه قولایی مه به ست، پی له ناش
 هه لیتان بو درشت هارین
 په له: له ز، خیرا، به پی، ژیان زور به پی یه، خیرا ده روا
 پوستان: جلکی له پیست، که به نک
 په ریز: جار، جاره گه نمی دروینه کراو
 په رزین: شوره، هه لی کار له باره ی شتیکه وه، (نام په رژی)
 په رژان، ته نینی ده وری شتیکه.

پر: ته ژي
 په ری: خوړی، ژنی جوان و بیخه وش، پاک و له تیف
 پول: دراو، قوښه
 پوان: سووان، هه پرون، تیاچون
 پاژ: حوزه — پارچه، کوت، له ت، له تی

ت

ته کوز: ریک و پیک، له باروبی که مایه سی، نه زم و ته رتیب

ته ریک: ته نیابون، گوشه گیر
 تیاچون: له ناوچون
 تیا ده چی: له ناو ده چی
 تپه ربون: هاتن، روښتن، عوبور
 ته ژى: پر، لیواو لیو، پراویر
 تپه له نگوتن: رو به رو بون، لوت و بزوت، توش به کترهاتن
 توف: توفان، سه رما، سه خله ت
 ته سه لسول: زاراره ی زانستی که لاهه، زنجیره .
 تازه به دیهاتو: حادیس، تازه
 تین: که رما، ته وژرم
 تافگه: قه لپه زه، هه لډیر، نابشار، ناوی به خور، خورین

ج

جیره: به شه نان و بریو، موچه و به رات
 جار: جینگه که نمی دوراوه، جاره بی، جاره جو
 جو: ده غلی هه والی که نم، جوگه، جو بار، شوینی ناو پیدا روښتن.
 جو: موسایی، جوله که
 جام: کاسه، قاپ، ده فری قولی چکول، شوشه، ناوینه، جینگای من،
 شوینی من، تاس.
 جه وال: تیری به ک لایی
 جام: مه وج، ته نراویکه له خوری، نوینی تیوه ده پیچن
 جه ماد: بی گیان
 جیکه: جیوجیو، زریوه زریو، ده نگي تیکلاوی مه لانی بچوک
 جه ربانندن: نه زمون، تاقی کردنه وه

جياتی: باتی، له جياتی، له باتی

ج

چوار چيوه: چارچيو، چاردار، چار عونصور

چنه: شت، تشت، توکام شت «چت له من گه ره که»

چنگله سه ره: قژن، سه ر ته پله گوښی.

چالاک: خيرا، به له ز، به پی

چرچ: لوچ، ژاکاو، لوچ به سه ريه کداهاتو، لاواز، له رز له به سه رما يا

له ترسا

چرپکه: به يت و باو، داستان: حه ماسی، غه نایی، جه نگي، وه ک

مه م وزین، به يتی ناوړه حمان پاشا بابان، سوارو، شه م و شه مزین

و...

چيروک: نه فسانه، داستان

چز: جزوی دوشک، زه رکه ته، قرچه ی روڼی داغ، داغ نان به پیسته وه

چنگال: په نجه ی شیر و پلینگ، چنگ، قولابی له ناسن، هه والی

که وچک، په نچه ی درنده

چاخ: کاو، ده م، کات، زه مان

ح

حه و جوش: لولینه ی مه فره ق، حه و تجوش، ثافتاوه، مه سینه.

حه یران: نه ویندار، به نده وار، عاشق، سه رلی شیواو، هه وای

گوږانيه کی له میږینه یه، که زور به ناو بانگه، وه ک حه یرانی

مه لاکه ریم.

حه سار: حه وش، گوږایی ناو چوار دیواری مال.

حادیس: تازه، تازه به دیهاتو، گوڼگه ل. روداو.

حصولی: که سببی، زانینیکه، که به خویندن به ده س بئ و حاصل بئ،
له راست زانستی زه رویدایه، که عیلمی موجه ره داته به زاتی
خوی.

صورتی زیهنی: صوره تی نه شیا که له زیهندا حاصل ده بن و وجودی زیهنی
به خۆده گرن، که صووه ری عیلمی و نه قلیشیان
پن ده و تری، له راست صوره تی حیسییدا که شکل و ره نگی
نه شیای خاريجن، که به حه واس ده بیندرین.

خ

خۆر: تاو، رۆژ، نوری رۆژ.
خوورپ: توند، ئاوی خووپین، خوورپه: ده نگی که وان که به رانبه ر
به به ک ده بن.
خووپین: خووپ، نیرینه ی چه م، که به توندی دی.
خوله میش: خۆله مره، بول.
خراب: به دفه ر، بئ فه ر، ناچاک.
خیم: بناغه، هیم.
خه بات: تیکوشان — بئ پشوکار کردن.
خه سار: زایه، خه ساربه، زایه بوه، داری ژیر کاریته، بو دیوار،
له قورسایی کاریته پاراستن.
خه ره فاو: هوش نه ماو له به ر پیری، خه ره فیاگ.
خووار: که چ، خییچ، لار، لاروویر.
خوورپه: ته په ته پ.
خۆ: خاوه ن، خییوی کانی، خودان.
خودان: خییو، ساحیو، خاوه ن، مالیک.

خوړسک: خوړکرد، سروشت، فیتري، ته بيعی.
خارا: له کلّ ده رها تو، زیره ک، ته قو وچه ف دیو.

د

دل لاوین: دلوفان، لاواندنه وه ی دلّ
دزیو: ناحه ز، ناشیرین
داعبا: چانه وه ر، گیاندار
دوین: قسه کردن
ده س به ده س: ده ستاوده ست، له گه ردا، به ره واج، نه غدبه نه غد.
ده ستړی: پاکی ده کرده وه — سپین، پاک کردنه وه
دادی: ده بی، دی، گه رم نه بی
دوژینه وه: دیتنه وه، که شف کردن
دنه ده ر: بزوینه ر، قانه قدیله ده ر
ده هه نده: به خشه ر، ده هنده، دلّ لاوین
دلوفان: به خشه ر، ده هه نده
دژایه تی: دوژمنی کردن، زیدیه ت
دارا: ده و له مه ند، ده ست روږو، ناوی یه کڼ له پاشا ماده کانه

ر

ریږوار: ریږو، موسافیر
رخ: ته ره ف، لا
رزگار: نه جات
ره خسین: سازدان
روژی به ری: په سلان، روژی قیامت
روشت: هه لدان، نمو، سه بک، شیواز، شیو

ده نگی گریان و نالاندن.	زمی:
واتا کردن، ته فیسیر کردن، لینک دانه وه	راوه ت:
زاهیر	رواله ت:
ماندوبون، خۆماندو کردن، حه ول و تیکوشان	ره تان:
ز	
زیندگ، مله ی کیۆ، گیاندار، حه ی.	زیندو:
زارۆ، مندال، زارولّه.	زاروک:
ده لیا، ده ریا.	زه ریا:
زریبار، ره خی ده لیا، ده ریاچه یه که نیزیک شاری مه ریوان له	زریوار:
کورده واریدا، وه ک ده ریا، گول، زه ریا مانه ند، زه رکه	
کورته ی زه ریا، وار باشگری ته شبیه: وینه ی زه ریا	
له هجه، ئیستیلاح، شیوه ی تایبه تی قسه کردن، دراوی ده م،	زاراوه:
زاراو.	
هه راو و هوریا، چه قه و گوره زه نا زه نا.	زنازنا:
عیلمی، عیلم، زانست.	زانین:
عیلمی حوزوری، زانستی که نیازی به که سب نه بی و	زانینی حضوری:
حازربی.	

ژ

زه نگ، چلکی سه ر کانتزا، به لایه کی گه نمه که ما کیکی	زه نگ:
ره شی ئال سوری لی ده نیشی	
زه حر، زه هر، سه م	زه هر:
ژیان، زینده گی	ژین:

ژار: هه ژار، نه دار، کز، که نه فت
 ژیر: نه قل، نه قلدار، عوقول
 ژیری: ئاقلی، نه قلدار بون، نه قلی، هوشی، هوش، به هوش

س

سه رنج دان: روانین، وردبونه وه
 سوران: گه ران
 سله مینه وه: راجه نین، هه لائن، ره می
 سۆز: نه وین، عه شق، شه وق، گر، ئاره زو، گرگرتو
 سه رۆک: مه زن، ره ئیس، سه ره ک، گه وره
 سه نه م: بوت، ژنی جوان
 سینا: بوعه لی سینا، نه م زانایه له ۳۷۰ له دایک بوه و له ۴۲۸ ی
 مانگی له هه مدان وه فاتی کردوه، مه یلی به ئیشراق. و
 صوفیه تی بوه، زۆر زانابوه و نه م په راوانه ی نویسه:
 قانون له پزشکیدا. شفا، له فه لسه فه دا، ئیشارات و
 ته نبیها ته له مه تقدا و ...

ش

شه پۆل: شاپیل، مه وج.
 شه پۆل دانه وه: مه وج دانه وه.
 شینکایه تی: شینکاتی، سه وزایی.
 شینکه: گزویگیای تازه سه رده رهینا و له ده شت و سارا.
 شلوی: لیل، قوراوی.
 شیواز: ریباز، شیوه، سه بک.
 شهود: دنیای شهود، عاله می عیرفان و خوا بینی، دل روناک.

ع

عه ینیه ت:

نه وه ی به یه کن له حه واس ده رک نه کری، وجودی
عه ینی موبینی وجودی زیهنی و خاریجی به.

عیرفان:

ناسینی خوا، ناوی زانستیکه له زانسته کانی ئیلاهی، که خوا و
په سنی خوای پی ده ناسینری، زاکونی خواناسی، یا له ریگای به
لگه وه، که تاییه ت به زانایانه، یا له ریگای پاک راگرتنی دل و
ده رو نه وه.

غ

غه زالی:

ئیمام موحه مه د غه زالی یه کیکه له زانا گه وره کان جیهانی
نیسلام که له ۵۰۵ ی مانگی له توس له دایک بوه و له ۱۱۱۱ ی
زاینی وه فاتی کردوه و نه م کتیبانه ی نویسه: نه حیای علوم دین،
مشکات الانوار، المنقذ من الضلال، نهافت الفلاسفه و ...

ف

فیرگه:

مه دره سه، مه کته ب

فیرانکو:

زانکو، فیرگه، مه کاتب

فیکر:

هزر، بیر

فیر کردن:

راهیان. تالیم دان، یاددان، ته علیم

فه رز:

واجب

فزی:

گزی کردن، فیل کردن

فیری:

خورسک، سروشتی، خوگرد

ق

قالب:

شتی که کانزای تاویای تی ده ریژن. جه سته، له ش،

به ده ن، قوتو، ده فر، بوشت فروشتن، ژماره بو دارژاوی تونده وه

بو، قالبه شه مچه، قالبه سابون

بی بن، عه میق

قالور، ساقه ته گیای ناوخالی

قیرتال، سه وه ته ی میوه، بانی تری.

دوکه لدان، قانگدان

قول

قالوره:

قیرتاله:

قاودان:

ک

چال، چاله قوت

قورت، ته گه ره.

کوومه ل، ده سته، پول

کو بونه وه

نه ستیره کانی ئاسمان

که م، زه ره، توژقاله زه ر.

که ف کردن، شه پول دانه وه، سیلاو کردن.

که لامی، زانینی که لام، که لامی نه فسی یا که لامی له فزی.

به کار، ئازا، کار زان

که ند:

کوسپ:

کور:

کوومه ل:

کاکه شان:

که موسکه:

که ف چرین:

که لام:

کارا:

گ

گزینگی خوړ، ره شینه ی چاو، بی بیله

گه نجینه، حیکمه ت

لوتکه، که شتی

گه ران، سوران

کوره کانی ئاسمانی

گزینگ:

گه نجه:

گه می:

گه ریان:

گوکان:

گزی: فیل، ته له که، فزی، حيله
گو: خر، گرديله، گرده، توپی دارینی کاشو بازی، کوره،
جه غزی زه وی.

گه ش: روناک
گژوگیا: نه باتات، پوش و پار. روه ک
گری گرت: ناوری گرت
گر گرتن: ناور گرتن
که رم: داغ
گونچکه: گوئی، گوهمه

ل

لینکدانه وه: توئژانه وه، ته حقیق
لینکدراو: تیکلاو، ناميته
لکاو: پتوه نوساو
له ز: تالوک، زو، عه جه له
له ش: ته ن، به ده ن، جیسم

م

مه یسه ر: گونجان، بوز خواردن، مه یسه ربو: جی به جی بو
مروف: ئیسان، ئه نزان — به نی ئاده م
مونکیر: دژ، نه خواز، پۆشه ر، داپۆشه ری حه ق
مه باح: جایز
مه زن: گه وره، سه رهوز — ریش سپی و گه وره .
میعراج: چونه لای خوا، چونه سه ری، چونه ئاسمان، به رز بونه وه،

سه ركه وتن، نامرازی چونه بان.

موسا:

پنځه مبه ری موسایی، حه رزه تی موسای کوری عیمران

موعته زیله:

ده سته بی له نه هلی سوننه ت وجه ماعه ت بون که له
رؤژگاری به نی نومیه دا سه ریان هه لدا و بنچینه
دانه ری نه و ده سته واصل بن عه تایه که فه قی حه سه ن
به صری بوه و له ۱۱۰ مانگی مردوه. له ریگای فه لسه فه وه،
ته وحید بوخوا، نه فی جیسمیه ت له خوا وعه دل بوخواو...
ده سه لماندو ئوصولی نه قیده یان نه م پتیجاننه بوه ۱. مه نزلی
بین المنزلین ۲. توحید ۳. عدل ۴. وعدو وعید ۵. نه مر به چاکه
و نه هی له خراپه.

ن

نمرو:

ناز ناوی پاتشای که لده (بابل) ه ناوی نینوس، که
شاری بابل نه وسازی داوه و له گه ل حه زره تی ئیبراهیم
دژ بوه — نمرو: شاریکه له باشور و ویرانه که ی له ۴
کیلومتری سه لامیه ی عیراقه و شه لمنه صر سازی داوه.

نه هی:

مه نع، گپژانه وه، دست به سینگه وه نان.

نه زان:

نه فام، بی زانست، بی فه رهه نگ، نه خوینده وار.

و

وزه:

هیز، ده سه لات، قووه ت

ولسات:

ناژال، پاتال، مه رو مالآت

وشکه ل:

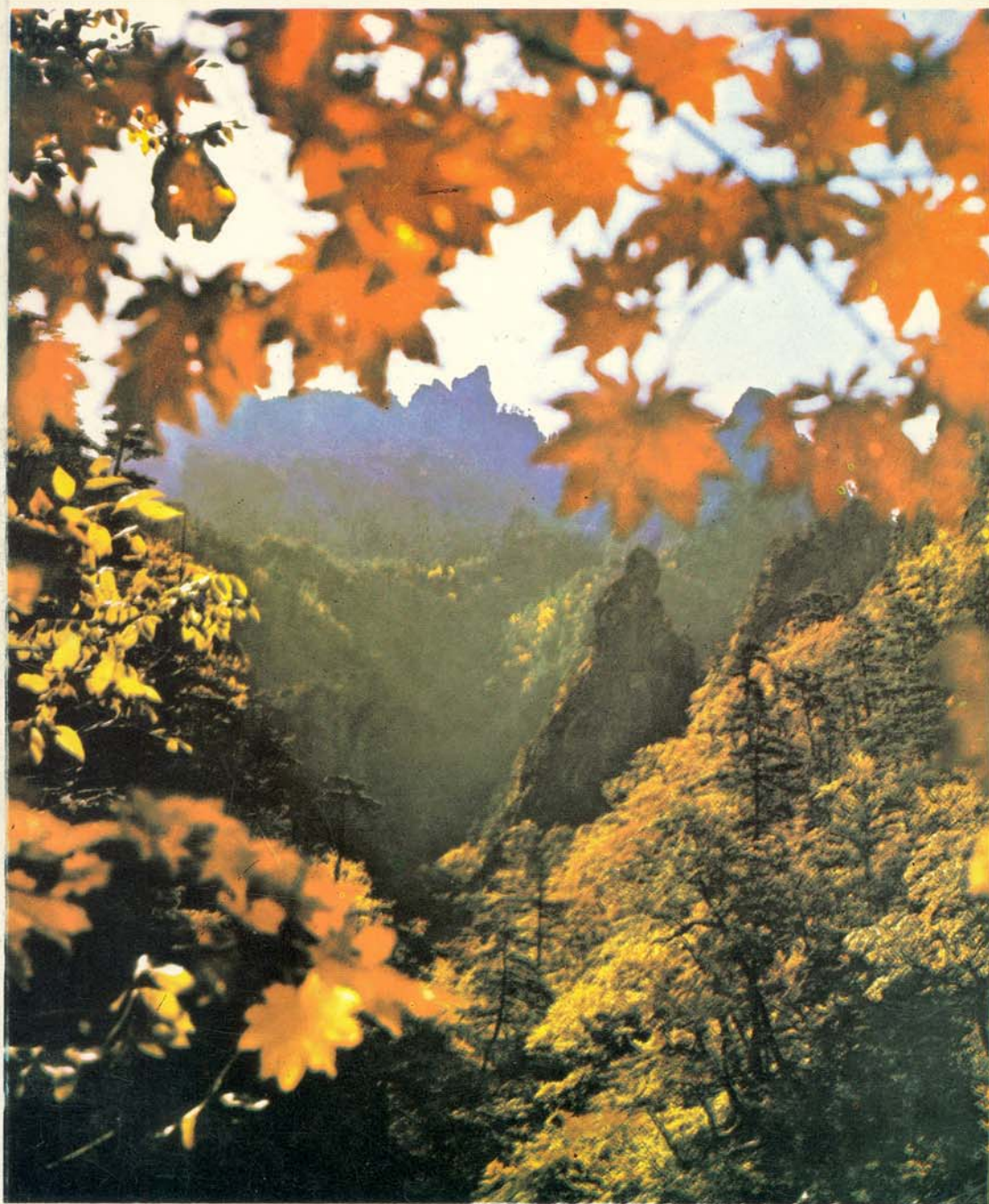
لکی دارې، وشکی دار — وشکه دار — چیری و چالی ویشک

وردبونه وه:

سرنجدان، دیکه ت کردن.

هـ

هزر: بیر، میشک
 ده لدان: روشت کردن، نمو
 ده زم: ده رک، تووانه وه
 ده له نگوتن: لوت به لوته وه نان، سه ره نگرئ بردن، سه رسم دان
 ده لئ: ده رکه وئ، رابکا
 ده لاتن: ده رکه وتن، را کردن
 ده له چئ: ده چئته سه رئ، که ف ده کا بؤسه رئ، شیره که، ده له چئ
 هؤ: سه به ب، عیله ت.
 ئیبنی توفه یل: نه بوبه کر محه مه د کورئ عه بدولمه لیک، کوری محه مه د،
 کوری محه مه د - قیسی، پزیشک، فه یله سوف، شاعیر، وه زیر، فه
 قیه، نه ند و لوسی، ده لئ: له نیوان ساله کانی:
 ۴۹۵ تا ۵۰۵ مانگی / ۱۱۰۲ تا ۱۱۱۱ زاینی له دایک بوه و له
 ۵۸۱ مانگی و ۱۱۸۵ زاینی وه فاتئ کردوه و حه بی کورئ یه
 قزانی نویسه (شه پؤل).

ناشر برگزیده سال ۱۳۷۲
و ناشر نمونه نخستین نمایشگاه بین المللی کتاب تهران ۱۳۷۳

دقتر نشر فرهنگ اسلامی

تهران - خیابان فردوسی، رویروی
فروشگاه شهروروستا تلفن ۳۱۱۲۱۰۰

۱۹۵۰ ریال